

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/266/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514204657
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8514204657.2

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou JUDr. Juditou Dubjelovou v právnej veci žalobcu CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Panenská 7, Bratislava 812 36, IČO: 35 787 783, právne zast. JUDr. Helenou Strachotovou, usadenou euroadvokátkou, so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin 036 01 proti žalovanému K. D., nar. X. X. XXXX, bytom O.. N. XXX/XX, XXX XX S., občanovi SR, v konaní o zaplatenie 298,68 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 23,79 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 16.9.2013 do zaplatenia v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Účastníkom konania súd n e p r i z n á v a náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou, podanou dňa 28.8.2014, domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 298,68 eur, úrok z dlžnej úverovej istiny vo výške 23,40 % ročne zo sumy 255,22 eur od 2.10.2013 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 298,68 eur od 16.9.2013 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe písomnej žiadosti - návrhu na uzavretie zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 14.11.2011 poskytol žalovanému úver vo výške 603,90 eur na nákup spotrebného tovaru. Zmluva o úvere bola uzatvorená prijatím návrhu žalovaného žalobcom tak, že žalobca za žalovaného uhradil časť kúpnej ceny tovaru zodpovedajúcu výške poskytnutého úveru a žalovaný tovar prevzal. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver špecifikovaný vyššie v 18 mesačných splátkach po 41,44 eur splatných vždy k 15. dňu v mesiaci počínajúc dňom 15.12.2011. Žalovaný svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas nesplnil. Ku dňu spisania žaloby mal žalobca neuhradené záväzky po splatnosti voči žalovanému v celkovej výške 298,68 eur, ktoré pozostávajú zo zvyšku dlžnej úverovej istiny vo výške 255,22 eur, dlžných úrokov z úveru a poplatkov za poistenie vo výške 8,56 eur a neuhradených nákladov spojených s uplatnením pohľadávky zo dňa 2.4.2013 vo výške 34,90 eur. Do podania žaloby žalovaný uhradil sumu 580,11 eur.

Keďže žalovaný porušil povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas, žalobca listom zo dňa 10. 10. 2013 vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy 298,68 eur.

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach, žalovanému súd doručil žalobu a vyzval ho, aby sa v lehote stanovenej súdom k nej vyjadril. Žalovaný sa v lehote stanovenej súdom k žalobe nevyjadril.

Žalobca na návrhu trval a súhlasil s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania.

Keďže v danom prípade ide v zmysle § 200ea O.s.p. o drobný spor (teda konanie, predmetom ktorého nie je suma presahujúca 1 000 eur), súd s poukazom na § 115a ods. 2

O. s. p. dňa 14. 4. 2016 oznámil na úradnej tabuli súdu, že dňa 5. 5. 2016 o 13.00 hod. bude vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania a následne tento rozsudok v uvedený deň aj vyhlásil tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom listinných dôkazov - zmluvou o úvere (čl. 6), predžalobnou upomienkou (čl. 5), informatívnym výpisom žalobcu z OR (čl. 14-15), prehľadom splátok a úhrad (čl. 35-36), Sadzobníkom poplatkov (čl. 41-44), písomnými vyjadreniami žalobcu (čl. 30, 53), ako aj obsahom celého spisu, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania dňa 14.11.2011 uzavreli písomnú zmluvu označenú ako „Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXXXXXX, zmluva o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaných platobných služieb“, ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru žalobcom žalovanému jednorázovo vo výške 603,90 eur za účelom úhrady ceny tovaru vo výške 603,90 eur. Predmetný úver mal žalovaný zaplatiť 18 mesačnými splátkami po 41,44 eur. Splatnosť mesačnej splátky bola vždy k 15. dňu v mesiaci, prvá splátka bola splatná dňa 15.12.2011, konečná splatnosť úveru bola 15.12.2011. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá fixná vo výške 23,40 % ročne, RPMN za úver 26,06 %, priemerná RPMN 45,11 % a poplatok za poistenie vo výške 3,33% z dohodnutej mesačnej splátky. Celkovú čiastku mal žalovaný zaplatiť žalobcovi vo výške 721,80 eur.

Súd z obsahu zmluvy zistil, že sa jedná o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Zmluva o spotrebiteľskom úvere a Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb je rozdelená na tri časti. Prvá časť obsahuje Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, druhá časť obsahuje Zmluvu o revolvingovom úvere a vydaní kreditnej karty a tretia časť obsahuje spoločné ustanovenia, v ktorej sú upravené poistenie, splácanie úveru, dohoda o zrážkach zo mzdy, následky porušenia povinnosti klienta, odklad mesačných splátok, zánik zmluvy, doručovanie, rozhodcovská doložka, odkaz, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy je aktuálny Sadzobník poplatkov a reklamačný poriadok a ďalšie. Pričom tento text je písaný veľmi drobným ťažko čitateľným písmom.

Z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere nevyplýva rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky a ani adresa predajcu na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu. Taktiež z obsahu zmluvy nevyplýva odkaz, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy sú Všeobecné podmienky (aspoň súd z textu písaného veľmi drobným, ťažko čitateľným písmom tento odkaz nenašiel), všeobecné podmienky zo strany žalobcu súdu doložené neboli.

Z listinných dôkazov predložených žalobcom mal súd preukázané, že žalovaný čerpal úver v sume 603,90 eur dňa 14.11.2011 na nákup tovaru (č.l. 33 spisu).

Žalovaný do podania žaloby uhradil sumu 580,11 eur, ktorú uhrádzal jednotlivými splátkami od decembra 2011 do februára 2013.

Žalovaný porušil svoju povinnosť mesačne splácať poskytnutý úver, preto žalobca ho vyzval predžalobnou upomienkou o dňa 10.10.2013, ktorú mu doručil dňa 15.10.2013, na okamžitú úhradu dlžnej sumy vo výške 298,68 eur v lehote 14 dní od doručenia. Dlžná suma pozostávala v úverovej istiny vo výške 255,22 eur, z dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 8,56 eur a z nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 34,90 eur, ktoré žalobca žiadal zaplatiť v zmysle č. 4.2 zmluvy o úvere, podľa ktorého CETELEM je oprávnený v prípade porušenia povinností klienta splácať poskytnutý úver riadne a včas, požadovať od klienta zaplataenie úrokov z omeškania v zákonom stanovenej výške odo dňa nasledujúceho po dni, kedy došlo k omeškaniu klienta so splácaním úveru a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 od. 3 OZ a klient je povinný úroky z omeškania a náklady spojené s uplatnením pohľadávky zaplatiť.

Žalovaný dlžnú sumu 298,68 eur neuhradil v lehote stanovenej žalobcom, preto i ju žalobca uplatňoval v tomto konaní a tiež žiadal zaplatiť 23,40 % úrok z omeškania ročne zo sumy 255,52 eur od 2.10.2013 do zaplataenia a 8,25 % úrok z omeškania ročne zo sumy 298,68 eur od 16.9.2013 do zaplataenia a trovy konania.

Na základe zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Pri určení, či žalobcovi ako právnickej osobe - dodávateľovi, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie spotrebiteľských úverov nebankovým spôsobom, vzniklo právo na vrátenie úveru, ktorý mal byť poskytnutý žalovanému ako fyzickej osobe - spotrebiteľovi na osobnú potrebu a nie na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou a je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenie zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k dňu 14. 11. 2011 (ďalej len ZoSÚ) a ustanovenia § 52 - § 54 OZ o spotrebiteľských zmluvách a zák. č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS), Smernicu Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia Obchodného zákonníka (ďalej len ObZ).

Podľa § 497 Obch. zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa. Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Podľa § 3 ods. 1 OZ Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom

Podľa § 52 ods. 2 OZ Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,

k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods. 5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 53a ods. 1 OZ účinného od 1.3.2010 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje, alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie. Rovnakú právnu povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

Podľa § 53c OZ účinného od 1.6.2010 Ak je spotrebiteľská zmluva vyhotovená písomne, predmet a cena nesmú byť uvedené menším písmom ako iná časť takejto zmluvy s výnimkou názvu zmluvy a označení jej častí. Zmluva uzatvorená v rozpore s týmto ustanovením je neplatná.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 544 ods. 1 Obč. zák. ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť porušil, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 Obč. zák. zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 545 ods. 1 Obč. zák. ak z dojednania o zmluvnej pokute nevyplýva niečo iné, je dlžník zaviazaný platiť povinnosť, ktorej splnenie bolo zabezpečené zmluvnou pokutou, aj po jej zaplatení.

Podľa § 559 Obč. zák. splnením dlh zanikne.

Podľa § 2 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS)

a) spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá nakupuje výrobky alebo používa služby pre osobnú potrebu alebo pre potrebu príslušníkov svojej domácnosti,

b) predávajúcim je podnikateľ, ktorý spotrebiteľovi ponúka alebo predáva výrobky, alebo poskytuje služby, alebo jeho splnomocnenec.

Podľa § 5 ods. 1 ZoOS výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa § 7 ods. 1 ZoOS nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 ZoOS Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 7 ods. 4 ZoOS za nekalú obchodnú praktiku sa považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

Podľa § 1 ods. 1 ZoSÚ, účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase podpísania zmluvy (ďalej len ZoSÚ) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 ZoSÚ Na účely tohto zákona sa rozumie:

a/ spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,

b/ veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

d/ zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ Veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o

c) celkovej výške, konkrétnej mene ponúkaného spotrebiteľského úveru a podmienkach jeho čerpania,

d) dobe trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

e) tovare alebo službe, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a o cene tovaru alebo poskytnutej službe, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

f) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej úrokovej sadzbe, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienkach a spôsobe vykonania tejto zmeny; ak sa za

rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- g) celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o ročnej percentuálnej miere nákladov znázornenej pomocou reprezentatívneho príkladu, v ktorom sa uvedú všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov; pri poskytovaní týchto informácií je veriteľ povinný zohľadniť.
- h) výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne o poradí, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- i) poplatkoch za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné operácie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, o poplatkoch za používanie platobných prostriedkov na platobné operácie a čerpania, iných poplatkoch vyplývajúcich zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a o podmienkach, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- l) úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsobe jej úpravy a prípadných poplatkoch pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru,
- n) veriteľom vyžadovanom zabezpečení alebo poistení,
- r) práve spotrebiteľa dostať na vlastnú žiadosť a bezplatne jedno vyhotovenie návrhu zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) dobe, počas ktorej je veriteľ viazaný informáciami poskytovanými pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver zverejnenej podľa § 21 ods. 2 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100402>> za príslušný kalendárny štvrtrok.

Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa OZ <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1964-40>> musí obsahovať tieto náležitosti:

- c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

Podľa § 9 ods. 6 cit. zákona Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

Podľa § 9 ods. 7 ZoSÚ veriteľovi alebo finančnému agentovi sa zakazuje predkladať spotrebiteľovi návrhy zmlúv, ktorých zrejším účelom je obchádzanie ustanovení tohto zákona; za takéto konanie sa považuje aj to, že sa čerpanie finančných prostriedkov alebo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zahrnú do zmlúv o úvere, ktorých povaha alebo účel by umožnili vyhnúť sa uplatňovaniu tohto zákona. Ak veriteľ využil omyl spotrebiteľa a použil zmluvné podmienky, ktorými vylúčil aplikáciu ustanovení vzťahujúcich sa na spotrebiteľské úvery, považuje sa zmluva za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ak veriteľ nepreukáže, že nemal úmysel obísť tento zákon.

Podľa § 9 ods. 8 ZoSÚ veriteľ alebo finančný agent nesmie ponúkať spotrebiteľovi výber rozhodného práva k zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorého zrejším cieľom je zbaviť spotrebiteľa práv, ktoré mu priznáva tento zákon.

Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100611>>, r) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100611>>.

www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100611> a y) <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100611>> a § 10 ods. 1 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/2010-129/znenie-20100611>>, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Právne posúdenie veci:

Vzhľadom na zistený skutkový stav a citované zákonné ustanovenia súd dospel k záveru, že nárok uplatnený žalobcom je dôvodný len čiastočne.

Je nepochybné, že žalobca uzavrel so žalovaným zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaný v danom prípade vystupoval ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby (kúpa tovaru), teda ako spotrebiteľ, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere je potrebné prihliadať aj na úpravu zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave ObZ a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať na daný prípad aj ustanovenia § 52 - 54 OZ o spotrebiteľských zmluvách a ustanovenia zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS). .

Ustanovenie § 53 Obč. zák. vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nementí.

Súd má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 11.6.2013 neobsahuje všetky obsahové náležitosti, ktoré vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

V prvom rade v zmluve absentuje adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť - povinný údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c) citovaného zákona. V zmluve nie je uvedený ani názov predajcu, zo zmluvy nie je zrejmé, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Ďalej podľa názoru súdu, v zmluve chýba údaj podľa § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, a to údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Z gramatického výkladom tohto ustanovenia jednoznačne vyplýva, že zmyslom tohto ustanovenia a to bol aj zámer zákonodarcu, je, aby z rozpisu splátok bolo jednoznačne, koľko činí splátka istiny, koľko splátka úrokov a koľko splátka poplatkov.

Prejednávaná úverová zmluva obsahuje údaj len o celkovej výške splátky, bez jej špecifikácie na istinu, úroky a iné poplatky.

Súd má za to, že žalobca si v úverovej zmluve neuviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nespĺnil si povinnosť vyplývajúcu z uvedených zákonných ustanovení, a to jednak v úverovej zmluve neuviedol adresu, kde môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, nerozpísal žalovanému ako spotrebiteľovi splátky istiny, úrokov a poplatkov.

Je zrejmé, že žalovaný úver čerpal, zákon č. 129/2010 Z.z. v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a) absenciu vyššie uvedených údajov (údajov podľa § 9 ods. 2 písm. c/, a k/) sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver

sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a potom žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutým a splateným úverom.

Na základe uvedeného má súd za to, že úver poskytnutý žalovanému je bezúročný a bez poplatkov a žalobca má nárok len na rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru a uhradenou sumou, teda na sumu 23,79 eur (603,90-580,11), na úhradu ktorej súd zaviazal žalovaného a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol ako nedôvodný.

Súd zdôrazňuje, že predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý dodávateľom, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že dodávateľ bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá zákon. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré dodávateľ pripraví v písomnej podobe a predloží spotrebiteľovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa neboli naplnené. Dodávateľ ako odborník musel vedieť o obsahových náležitostiach úverovej zmluvy v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo - právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru.

Na základe uvedeného súd zaviazal žalovaného len na úhradu rozdielu neuhradeného úveru, t.j. na sumu 23,79 eur a zvyšok žalobcom uplatneného nároku zamietol.

Žalobca si ďalej uplatnil aj právo na zmluvnú pokutu, s odkazom na článok V. 3. Všeobecných podmienok Cetelem Slovensko a.s., pre poskytnutie spotrebiteľského úveru. Výšku zmluvnej pokuty žalobca v návrhu ani v ďalších písomných podaniach bližšie nešpecifikoval.

Súd má za to, že žalobca v tejto časti neunesol dôkazné bremeno, žalobca nespochybniteľne nepreukázal, že účastníci konania skutočne dohodli písomnou formou zmluvnú pokutu tak, ako to ustanovuje zákon. Z listín, ktoré boli predložené súdu, dohoda o zmluvnej pokute nevyplýva.

Pokiaľ by aj dohoda o zmluvnej pokute bola zakomponovaná do Všeobecných podmienok, ktoré však žalobca súdu nepredložil, bolo by toto dojednanie pre nedodržanie písomnej formy neplatné. Ustanovenie o zmluvnej pokute nie je zakomponované v úverovej zmluve. Pokiaľ by žalobca ukryl podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku do všeobecných úverových podmienok, Krajský súd v Prešove už v minulosti viacerými rozhodnutiami judikoval, že všeobecné obchodné podmienky, ak sa majú stať súčasťou zmluvy, môže sa to udiť prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. Netransparentnú inkorporačnú doložku zároveň judikoval ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju súd uvedie menším písmom. Práve inkorporačná doložka môže privodiť závažné následky pre spotrebiteľa a predmetná vec je toho príkladom.

Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia, vyžaduje sa pomôcka (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy (porovnaj rozsudky KS Prešov sp. zn. 6Co 135/2012, 21Co 28/2012, 3 Co 136/2013).

Z uvedených dôvodov súd nepriznal žalobcovi zmluvnú pokutu.

Žalobca žiadal priznať aj zmluvné úroky a poplatky za poistenie a náklady súvisiace s uplatnením pohľadávky, ktoré špecifikoval ako poštové náklady, telekomunikačné služby, mzdové náklady, ostatné režijné náklady.

Keďže súd ustálil, že úver poskytnutý žalovanému pre absenciu obligatórných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je bezúročný a bez poplatkov, žalobca nemá právo na zmluvné úroky, ktoré si uplatnil v sadzbe 23,40 % ročne. Navyiac zmluvné úroky patria žalobcovi len do dňa mimoriadneho zosplatnenia úveru, ku ktorému došlo dňom 15.9.2013. Tento názor vyplýva z ustálenej súdnej praxe, súd poukazuje na rozhodnutie Unesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012 ako aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR R 59/1998, z ktorých vyplýva, že veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania.

Na základe uvedeného súd zamietol žalobu v časti nároku uplatneného žalobcom na priznanie zmluvného úroku o výške 4,54 eur a vo výške 23,40 % ročne zo sumy 255,52 eur od 2.10.2013 do zaplatenia.

Poplatky za poistenie sú v zmluve uvedené vo výške 3,33 %. Podľa časti bod 1.1. Dlužníka vyhlásil, že sa oboznámil s rámcovými zmluvami o poistení č. CTM XXXX a CTM XXXX uzavretými medzi Cetelem a Poisťovňou Cardif Slovakia, a.s., platnými v čase podpisu ZOSÚ a aktuálnymi VPP Poisťovne Cardif Slovakia, a.s., ktorými sa toto poistenie riadi a súhlasí s nimi a svojim podpisom ZOSÚ vyjadruje súhlas s poistením v rozsahu, ktorý si vybral. Vybraný súbor poistenia je uvedený v základných podmienkach ZOSÚ, a to " a/ Základný súbor poistenia B/ Štandardný súbor poistenia, C/ Rozšírený súbor poistenia. K žalobe žalobca nepredložil ani poistnú zmluvu, ktorá bola uzatvorená medzi žalovaným a Poisťovňou Cardif Slovakia, nepredložil Všeobecné poistné podmienky poisťovne Cardif Slovakia a nepredložil základné podmienky ZOSÚ, teda neuniesol dôkazné bremeno, keď nepreukázal, aby žalovaný uzatvoril poistnú zmluvu s poisťovňou Cardif Slovakia a aké konkrétne poistenie malo byť predmetom tejto poistnej zmluvy.

Z uvedeného dôvodu súd zamietol žalobu v časti nároku uplatneného žalobcom na priznanie poplatkov za poistenie dlžného poistného vo výške 4,02 eur.

V časti uplatnených nákladov súvisiacich s uplatnením pohľadávky vo výške 34,90 eur, ktoré si uplatnil žalobca, pričom nepreukázal a nešpecifikoval, za čo konkrétne tieto náklady uplatňuje. V podaní doručenom súdu dňa 13.5.2015 vyčíslil náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 81,56 eur, z ktorého vyplýva, že malo ísť o náklady poštovné, náklady za telekomunikačné služby, mzdové náklady a ostatné režijné náklady - ako náklady za priestory, software a pod. Tieto poplatky, resp. náklady, ktoré by žalovaný mal platiť žalobcovi, nie sú uvedené v zmluve o úvere a ide o náklady, ktoré súvisia s poskytovaním predmetu činnosť žalobcu, t.j. s poskytovaním úveru a ktoré v zmysle judikatúry súdov SR a európskej judikatúry majú byť zahrnuté do výšky ročnej úrokovej sadzby ako odmena za poskytnutý úver. Žalobca nepreukázal, aby pred podpisom zmluvy o úvere oboznámil žalovaného s týmito poplatkami, ktoré má žalobcovi platiť a neoboznánil ho so Sadzobníkom poplatkov a preto sa Sadzobník poplatkov nestal súčasťou zmluvy o úvere.

Ku uplatňovanému poplatku za odklad dlžnej sumy v zmysle časti 3. bodu 5 úverovej zmluvy súd dodáva, že v zmluve o úvere nie je uvedená suma, ktorú má žalovaný zaplatiť v prípade povolenia odkladu splátok. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal, aby ho žalovaný požiadal o povolenie odkladu splátok, resp. o odklad ktorej konkrétnej splátky a kedy ho požiadal a aby žalobca aj skutočne povolil žalovanému odklad dlžnej splátky.

Na základe uvedeného súd žalobu zamietol v časti nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 34,90 eur.

Žalobca žiadal priznať aj 8,5 % úrok z omeškania ročne zo sumy 298,68 eur od 16.9.2013 do zaplataenia. O trovách konania žalobcu a žalovaného súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Žalobca uplatnil nárok na zaplataenie sumy 298,68 eur s príslušenstvom. Súd zaviazal žalovaného na zaplataenie sumy 23,79 eur s príslušenstvom, teda v časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 7,97 %, bol žalobca v konaní úspešný. V prevyšujúcej časti, teda v časti zaplataenia istiny vo výške 274,89 eur s príslušenstvom, súd žalobu zamietol, teda v časti, ktorá predstavuje vo vzťahu k žalovanej istine 92,03 %, mal úspech žalovaný. Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného (92,03 - 7,97), úspech žalovaného prevyšuje úspech žalobcu o 84,06 %, teda žalovaný má právo na náhradu trov konania vo výške 84,06 %.. Žalovaný si žiadne trovy konania neuplatňoval a zo spisu nevyplýva, aby mu nejaké trovy konania vznikli, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva
doručenia rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

do 15 dní od

1. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

2. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

3. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Podľa § 157 ods. 3 O.s.p. ak je na pojednávaní vyhlásený rozsudok za prítomnosti všetkých účastníkov alebo ich zástupcov, ktorí sa vzdajú odvolania, uvedie súd v odôvodnení rozsudku iba predmet konania a ustanovenia zákona, podľa ktorých rozhodol.